

มาเลเซียเดิมพันธุ์เรียนเนื่องจากจิ้นคลั่งไคล้ผลไม้ที่มีกลิ่นฉุนที่สุดในโลก

ทุเรียนที่หนามแหลมและคมส่งกลิ่นฉุนถูกกำหนดให้กลายเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญต่อไปของมาเลเซีย ในขณะที่ประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กำลังเร่งขยายพื้นที่หลายพันเฮกตาร์เพื่อรองรับกับความต้องการที่ไม่คาดคิดสำหรับผลไม้ของคนจีน

ทุเรียนที่ปลูกในสวนผลไม้ของครอบครัวและการทำฟาร์มขนาดเล็ก ตามที่อธิบายโดยบางคนว่ามีกลิ่นเหมือนท่อระบายน้ำตอนเปิดฝาท่อหรือน้ำมันสนเมื่อสุก กำลังดึงดูดการลงทุนอย่างไม่เคยมีมาก่อน แม้แต่นักลงทุนในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ บริษัทน้ำมันปาล์มที่ส่งออกสินค้าเกษตรรายใหญ่ที่สุดของมาเลเซีย ก็กำลังเข้าสู่ธุรกิจทุเรียน

รัฐบาลมาเลเซียให้การสนับสนุนการทำธุรกิจทุเรียนขนาดใหญ่ โดยคาดการณ์การเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดในสัดส่วนร้อยละ ๕๐ ของการส่งออกภายในปี ค.ศ. ๒๐๓๐

"อุตสาหกรรมทุเรียนกำลังเปลี่ยนจากระดับท้องถิ่นไปสู่ระดับโลก การทำฟาร์มธุรกิจขนาดใหญ่ เนื่องจากความต้องการที่มากขึ้นจากจีน" Mr. Lim Chin Khee ที่ปรึกษาด้านอุตสาหกรรมทุเรียนกล่าวว่า ก่อนการเฟื่องฟู สวนทุเรียนมาเลเซียอาจเป็นเพียงสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ในปัจจุบันสวนทุเรียนมีเนื้อที่หลายร้อยเฮกตาร์ขึ้นไปและอื่น ๆ อีกมากมายจะมาถึง"

ทุเรียนอาจถูกห้ามในบางสนามบิน การขนส่งสาธารณะ และโรงแรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เนื่องจากกลิ่นที่รุนแรงของมัน แต่ชาวจีนเป็นแฟนตัวยงของทุเรียน อาหารรสทุเรียนที่ขายในจีน ได้แก่ พืชชา เนย น้ำสลัด และนม

"ตอนแรก ฉันเกลียดทุเรียนเพราะว่าฉันคิดว่าทุเรียนมีกลิ่นแปลก ๆ" Ms. Helen Li อายุ ๒๖ ปี กล่าวขณะกำลังกินอาหารที่ร้านค้าที่เชี่ยวชาญทำพืชชาทุเรียนในนครเซี่ยงไฮ้ โดยลูกค้าเกือบทุกรายสั่งพืชชาราคาละ ๖๐ หยวน (ประมาณ ๘.๕๐ เหรียญสหรัฐ) ในช่วงเวลาอาหารกลางวันที่เร่งด่วน เมื่อไม่นานมานี้ "แต่เมื่อคุณได้ชิมพืชชารสทุเรียนมันค่อนข้างอร่อย ฉันคิดว่าคนที่เกลียดทุเรียนกลัวกลิ่นของมัน แต่เมื่อคุณได้ชิม ฉันคิดว่าความคิดเห็นของพวกเขาจะเปลี่ยนไป"

ร้านอาหารอื่นในนครเซี่ยงไฮ้ ขายซูเปอร์ทุเรียนหม้อไฟ - ซูเปอร์น้ำซัน สนนราคาประมาณ ๑๔๘ หยวน Mr. Chen Weihao เจ้าของร้านกล่าวว่า สามารถขายทุเรียนนำเข้าจากไทยได้ถึง ๒๐ - ๒๕ กิโลกรัมทุกเดือน

เมื่อคุณได้ลิ้มรสมัน จะมีรสชาติที่สดและหวานราวกับคุณอยู่ในเขตร้อนชื้น" Mr. Yang Yang อายุ ๒๗ ปี ลูกค้านักกล่าว

ชาวจีนจ่ายเงินเหรียญสหรัฐสูงสุดให้กับความหลากหลายของทุเรียน "มูซังคิงส์" ของมาเลเซีย เนื่องจากเนื้อทุเรียนที่อ่อนนุ่มและรสหวาน ราคาตามความหลากหลาย ปัจจุบันทั่วประเทศมีการปลูกทุเรียนมูซังคิงส์เกือบสี่เท่าในช่วงห้าปีที่ผ่านมา

ในปีที่ผ่านมา การนำเข้าทุเรียนของจีนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕ ประมาณเกือบ ๓๕๐,๐๐๐ ตัน มูลค่า ๕๑๐ ล้านดอลลาร์ ตามข้อมูลการค้าขององค์การสหประชาชาติ ทุเรียนเกือบร้อยละ ๔๐ มาจากไทยซึ่งเป็นผู้ผลิตและส่งออกทุเรียนรายใหญ่ที่สุดของโลก

การส่งออกทุเรียนของมาเลเซียคิดเป็นสัดส่วนน้อยกว่าร้อยละ ๑ แต่คาดว่าจะขยายในจีนจะเพิ่มขึ้นเป็น ๒๒,๐๖๑ ตันภายในปี ค.ศ. ๒๐๓๐ จากปีนี้มีแนวโน้มประมาณ ๑๔,๖๐๐ ตัน เนื่องจากการค้าถูกขยายผลเพื่อรวมผลไม้ทั้งหมดจากข้อจำกัดในปัจจุบันไปจนถึงเนื้อในของทุเรียน และทุเรียนกวน

Mr. Lim ที่ปรึกษาด้านอุตสาหกรรมทุเรียนกล่าวว่า บริษัทน้ำมันปาล์มยักษ์ใหญ่ในเครือ IOI และกลุ่มบริษัทในเครือ Beruaya ที่ประกอบธุรกิจให้บริการอสังหาริมทรัพย์ไปจนถึงสถานที่พักผ่อนได้เข้ามาหาเขาเกี่ยวกับการทำกิจการไปสู่การทำสวนทุเรียน

บริษัทน้ำมันปาล์มในเครือ IOI ไม่ตอบคำถามของสำนักข่าว Reuters แต่แหล่งข่าวที่มีความรู้โดยตรงกล่าวว่า บริษัทฯ กำลังมองหาข้อมูลการทำสวนทุเรียนขนาดเล็ก

Mr. Vincent Tan หนึ่งในนักธุรกิจที่ร่ำรวยที่สุดมาเลเซียในเครือ Berjaya ไม่แสดงความคิดเห็นเช่นกัน

บริษัทน้ำมันปาล์มของรัฐ Felda กล่าวว่า ในปีนี้กระทรวงเกษตรได้เริ่มปลูกทุเรียนขึ้นบนพื้นที่ของบริษัท PLS plantations berhad ที่ประกอบธุรกิจการก่อสร้างและดำเนินกิจการสวนปาล์มน้ำมันซึ่งนับว่าเป็นผู้ค้าประกันของ Lim Kang Hoo ในฐานะผู้อำนวยการที่กล่าวว่าจะซื้อหุ้นจำนวน ๕ ล้านหุ้นในการเป็นผู้ส่งออกทุเรียนในเดือนที่ผ่านมา

M7 plantation Bhd ซึ่งเป็นบริษัทเอกชนที่จัดตั้งขึ้นเมื่อปีที่แล้วกำลังพัฒนาพื้นที่ปลูกทุเรียนขนาด ๔,๐๔๗ เฮกตาร์ในเขต Gua Musang ซึ่งเป็นที่ตั้งของเขา Musang King ทางตะวันออกของรัฐกลันตัน และกำลังขายต้นทุเรียนในราคา ๕,๐๐๐ ริงกิต (ประมาณ ๑,๒๐๐ เหรียญสหรัฐ)

"เรากำลังตั้งบริษัทนี้ขึ้นเนื่องจากเรามองเห็นศักยภาพในอุตสาหกรรมซึ่งเป้าหมายหลักคือจีน" Mrs. Ng Lee Chin หัวหน้าผู้บริหาร กล่าวเพิ่มเติมว่า ส่วนใหญ่ผู้ซื้อของเธอมาจากจีน

ในปีที่ผ่านมา พื้นที่เพาะปลูกทุเรียนของมาเลเซียครอบคลุม ๒๗,๐๐๐ เฮกตาร์ แต่พื้นที่ภายใต้การเพาะปลูกกำลังขยายตัว และในบางพื้นที่ของการเพาะปลูกน้ำมันปาล์มจะเปลี่ยนไปเป็นพื้นที่เพาะปลูกทุเรียนเพราะเห็นว่ากำไรมากขึ้น

ในเดือนมีนาคมที่ผ่านมา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรของมาเลเซียได้กล่าวว่า ๑ เฮกตาร์ของทุเรียน
มุซังคิงส์สามารถให้ผลผลิตได้เกือบ ๙ เท่าของการปลูกปาล์มน้ำมัน

อย่างไรก็ตาม การเพิ่มขึ้นของการทำสวนทุเรียนก็ทำให้เกิดความกังวลว่าอาจเป็นเส้นทางที่เป็นอันตรายต่อ
สิ่งแวดล้อมเช่นเดียวกับการปลูกปาล์มน้ำมัน

ที่มา : หนังสือพิมพ์ The Jakarta Post ฉบับวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๑